

**Documenta Desiderii, Amoris & Honoris Supremi, Quibus Venerandi Senis
Supra-Septuagenarii ... Viri Dn. D. Heinrich Schuckmanni, Icti ... Luctuosum
pariter & beatissimum ex hac vita discessum, honorificis exequiis die 24.
Septembris in Templo Jacobaeo honoratum**

Rostochi[i]: Richelius, 1656

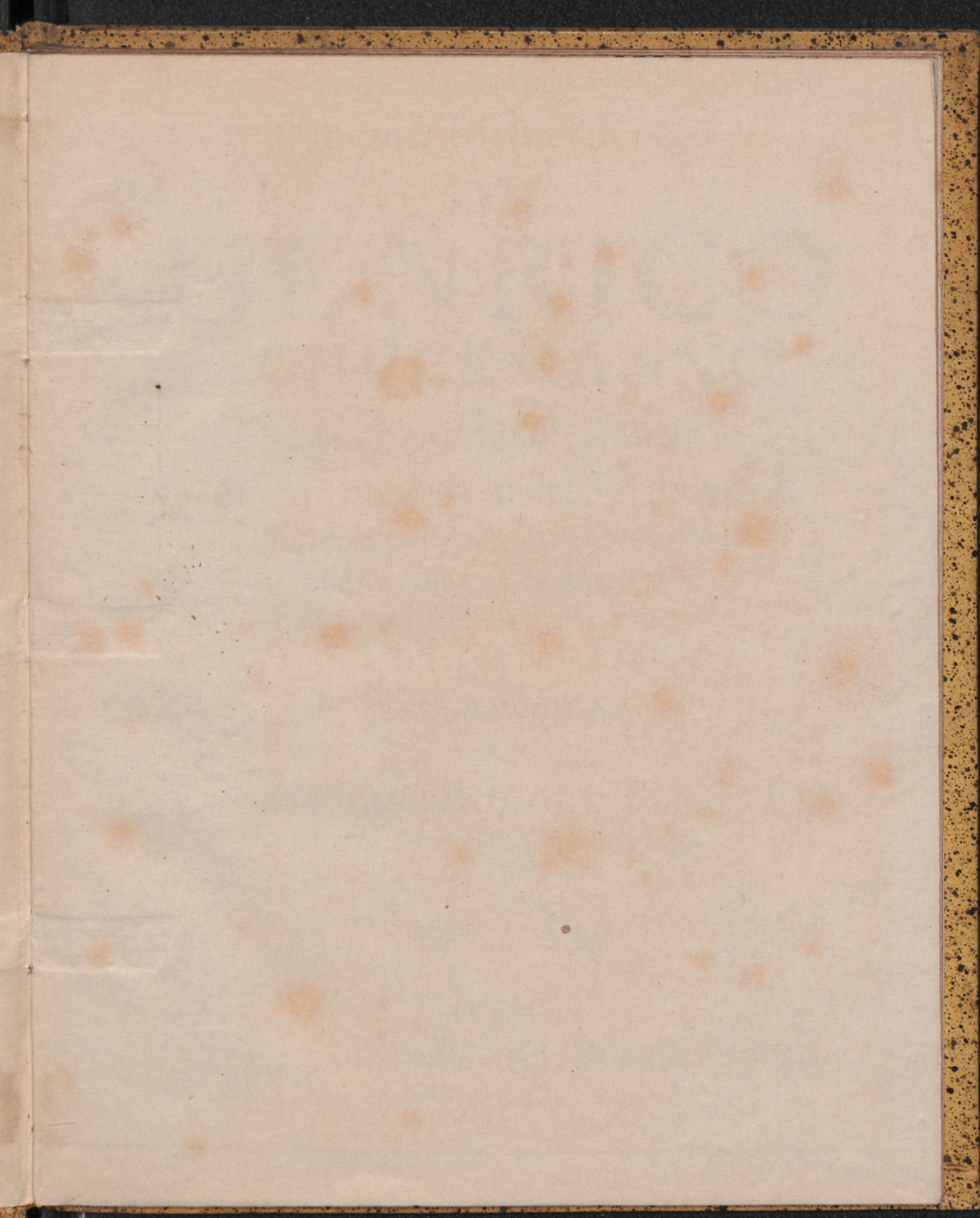
<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn777421909>

Druck Freier Zugang

Bodock, L.
in
H. Schuckmann.
Rost. 1656.

DOCUMENTA

Desiderii, Amoris & Honoris Supremi,
Quibus

Venerandi Senis Supra-Septuagenarii,
Nobilissimi, Amplissimi & Excellentissimi VIRI

**DN. D. HEINRICI
SCHUCKMANNI.**

JCti cordati, Practici celeberrimi, Codi-
cis Professoris, & Serenissimorum ac Illustrissimorum
Principum & Ducum Mecklenburgicorum Consilarii Consi-
storialis, de Provinciâ, Academiâ & Judicio Eccle-
siastico optimè meriti,

Luctuosum pariter & beatissimum ex hâc vitâ discessum,
honorificis exequiis die 24. Septembris in Templo Jacobæo
honoratum,

Dolentes meritò prosequuntur

COLLEGÆ, AFFINES, AMICI, NEPOTES,

ROSTOCHI,

Typis Johannis Richelii, Senatûs Typogr. 1656.

HONORI SUPREMO

Venerandi Senis & Antecessoris
HENRICI SCHUKMANNI,
VIRI

Summæ Famæ, & meritorum,

Iustitiâ insignis, veteri candore, labore,
Jure, fide, Sanctâ nec pietate minor,
Fulcrum ingens Heneti, decus atque columna Roseri
Consiliis magnus, nec gravitate minor

Sic Senior Venerandus abis, tristisq; relinquis!

Nos miseri terras, Tu, Pater, astra tenes.

Gratiamur palmas, quas dat pro nomine JESUS!

Quam verè tibi nunc UTILIS & PIETAS?

Symbol.
Beatissi-
mi JESUS
&
Pietas ad
omnia
utilis.

Celerrimè inter occupationes Collegæ
venerando & candidissimo p. m.
scripsi

AUGUSTUS VARENIUS,

S. S. Theol. D. Hebraicorum & Ca-
teches. Christ. Profess. p. t. Vice-Re-
ctor Academ. Rost.

Extin-

Extinctum est lumen Legum: celebrata Facultas
Luget: majorem non habet illa Virum.

L. M. Q.

Casp. Mauritius, D.

P. P. & Superint.

Quam mortis Domino MORS sit pretiosa PIORUM
*Quaeque det Angelicis iubila sancta Choris
Non capimus! Certa sub spe quod & ossa virebunt
Nostra hac ut rigui folia lata soli.*

Ex obitu tristissimis divini solaminis
divitias ex animo vovet

J. C. Ottonis, D.

SCHUCKMANNUS Juris columnen, decus, ornamentum,
Heu cecidit! Cecidit nostri Rosa pulchra Roseti.

Vir ætate gravis, Vir servantissimus æqui,
Consiliiq; potens, prudens, cordatus; & Idem
Semper, & antiquæ fidei sectator, & os
Technarum, quas nunc sibi falsa Politica fingit,
Fallat ut incautos; Sapiens, constansq; Senator,
Integer & Judex, custos virtutis & artis;
Instar habens mundi totus teres, atqve rotundus.
Quid queror? Ad plures abiit SCHUCKMANNUS, & astris
Insertus, mundi mortalia spernit, & altâ
Despicit humanas res, & spes mente caducas.
Interea luget tantum Provincia lumen
Extinctum. Themis ipsa sui deplorat amici
Discessum. Studiofa cohors, Academia, Cives,
Et quicunque colunt, verum justumq;, queruntur
Tanti Doctori spoliatum lumine corpus,
Oprantes sanctæ collegia pristina menti.
Sed frustra. Planctu nemo revocatur ab urna;
Nec juvat, ad mundi turbas remeare beatos.

A 2

Qvi

Qvi bene defuncto cupitis, conspergite bustum,
Floribus, & tumulo tales inscribite voces:
Heic jacet aeternum vernans Rosa, flosve Roseti,
Gloria Westphalicæ gentis, virtutis imago,
SCHUCKMANNUS Juris columnen, decus, ornamentum!

Henricus Rhane, J.D. & Prof.

O Catus rosei perijt prenobile fulcrum!
SCHUCKMANNUS constans, & pietate gravis.
In quo cana fides, & casta modestia morum
Eluxit, cecidit: Plangite Pierides!
Propugnator abest, Academia fundito lessum
Solvitor in lacrymas, voce manug, treme
Syndicus amplius abest, defensor juris & æqui
In cælum scandit, turba novena dole!
Quem pietas decorat, jurisq, scientia, Praxis,
Immortalem vult, mors truculenta rapit.
Cur non falce malos refecas, & parcis amicis
Qui juvère bonos, & nocuère malis?
Ab antiqua fides paulatim migrat in auras!
Fex, sentina mali candida vela ferunt.
Ipse querebatur nuper tristissima secli
Tempora, quæ studiis exiit omnis honor.
Olim, dicebat, concordia quæque ligabat,
Nunc rixis, technis, Curia, Tempia, scatent.
Egressus sentes, Dumeta, Vepreta malorum,
Cælestis Nain tempea leta tenet.
Quid scorias, quid Alastora, Ahydocomasq, morèris?
In Christo vita est; Vita caduca nocet.
Hanc HEINRICUS habet gravis, Ουκεμοεργος, amenam.
Nos manet, atque tenet Crux, lacrymosa dies.
Vixit, & egregiè doctos, pietate nitentes
In terris gnatos liquit honore pares.

A lacry-

A lacrymis cessate Viri fratres, pietatis ocelli,

Et simili in cælum tendite quæso viâ.

Hisce Nobiliss. Ampliss. Consultissimî, ac de Acade-
miâ meritissimî Jcti, Amici, dum in vivis erat,
singulariter honorandi, luctuosum funus, quæ-
rulam voce prosequi voluit.

Christianus Woldenbergius,
Crempâ-Hols. Phil. J. U. D. & Prof.

In tumulum Senioris benemeriti

DN. D. HENRICI SCHUCKMANNI.

Qui quondam fueras decus indelebile nostrum,

Nec non Aonii gloria prima Chori;

Vir grandævæ jaces nunc funere merfus acerbo,

Et Patriæ & Nobis flebile funus eris;

Tu **SCHUCKMANNE** quidem moreris, sed conscia Virtus

Vivet, Te semper fama sequetur anus.

Incluta Rostochium nunc tanti nominis urnam

Asservat, verum Spiritus astra tenet!

Spargite nectareo, madidantia lilia, rore

Pegafides tumulos præmia digna Tibi.

Nec minus ornabit bustum Veneranda Themistis,

Et mittet tantis Manibus inferias.

Nos quoque quod tantum nunc possumus, ibimus omnes

Exsequias, multum *Vir Celebrate*, Vale.

Scribeb. Condol. E.

M. Lucas Bacmeisterus.

Justitia cordatus eras, **SCHUCKMANNE**, Sacerdos,

Communis columen presidiumq; Rei.

Dum moreris, lacrimas urbi caussaris & orbi,

Ingenium extinctum judiciumq; dolent.

Distarat Themis ipsa Tibi sua jura, Senator

Atque Academia dextera vivus eras.

Intendis

Intendit sibi lege sua mors invida litem;

Hec nobis, unam hanc solvere non licuit!

A. Tscherningius.

Non ego prolixos scribam in tua funera versus,
Sed tribus, aut quatuor saltem, VIR Maxime, verbis,
Qua de more tua mihi sit sententia, dicam.
Magnum diva THEMIS cultorem perdidit in te,
Magnum quisque CLIENS in te, SCHUCKMANNE, Pa-
tronum;

Per te jacturam Parastata ACADEMIA fidi,
Judicis eximii sacra CONSISTORIA passa.
Ergo VIRUM THEMIS alma, CLIENS, ACADEMIA iuge,
Vosq; VIRUM pariter sacra CONSISTORIA fletu,
Qualis in officio fueris, SCHUCKMANNE, repertus,
Nunc, ubi ab officio semotuses, hora docebit.
Nam bona mortales tum noscere nostra solemus,
Quum sublata cadunt, quorum fuit ante potestas.

L. M. Q. scrib.

Hinricus Dringenberg/

Eth. Prof.

Mi Jesu, Salva Nos, Perimus.

SCHUCKMANNUS Juris qui Doctor in Urbe Rosarum,
Codicis Interpres quique sat acer erat,
Munere deposito, Fatis concessit, & Hortis
In Pandysiacis, Morte beatus, ovat;
Omnibus exemptus curis, omniq; labori,
Deliquioq; Animi, Cordolitoq; gravi.
Numquid id ergo gemes, Domus indignata Nepotum-?
Singultus dices mesta Propago frequens?
Cur non exempto curis, creperog; tumultu
Gratularis potius, quod data pausa mali

Scilicet

*Scilicet in terra denato corpore posito,
Ast Animā in coeli, Thariadæq; sinum.*
*Tu potius tibi, damna gemas ACADEMIA, tanti
Ac tam Cordati, quæ data, Morte Viri;*
*Nam cum præcipuis Domus est privata columnis,
Corruit; hinc eadem Te quoque Fata manent.*
*Sed Tu Sancte DEUS, miseris succurrito rebus,
Ac Academias damna repende lucro;*
Ac solare Domum Defuncti fata dolentem,
Ut placeant Illi, quæ tibi, cunqve placent.

M. I. S. P. A. N. M. S. & P. Cæs.

Sic Venerande Senex Votum supplevit Iova,
Pertæsum Vitæ duxit & ad requiem.
O benè! Nunc merito Te terq; quaterq; beatum.
Prædico, dum in coelis gaudia mille vides.
Vos igitur lachrymas ô dulces sistite Amici,
SCHUCKMANNI posthac Fama perennis erit.
*Seniori Venerando, Affini atqve Populari meo Dilecto
hec pauca L. m. g. scribēb.*

M. Rembertus Sandhagen,

Ad D. Nic. V. D. M.

SCHUCKMANNUS vitæ satur hujus ad æthera scandit,
Confectus Senij debilitate gravis.
- Vivit adhuc verò (qui mortuus esse putatur)
In GNATIS; cujus Spiritus asini tener.

Hoc ultimi honoris ergò scrib.

M. Michael Wagnerus,

Ecclesiastes Catharinianus.

Westphala quotqvot alit tellus & nostra Rhodante
SCHUCKMANNOS, quotqvot Traya superbus alit,
Horum

Horum nunc sequitur sua gloria fata, Vir ævo
Grandior in tumulum mittitur, ecce, suum.
Vir pietatis amans ac omnis cultor honesti
Cogitur humano more subire necem.
Os Svadæ, Themidos iustissima pompa, Lycai
Cordatus Senior decedit exanimis.
Decidit exanimis mediis septembribus horis,
Maturus celsis fructus ut arboribus.
Scilicet excipitur nemo; pietasq; fidesq;
Immunem nullum morte vocare valent.
Nil juvat ampla domus, nihil inclyta nomina profunt,
Nec placant mortem fulva talenta Mydæ.
Mors doctos simul indoctos rapit. Ille beatus
Est, qui fert rectâ pectora plena fide.
Sicut & hic mortem Senior venerandus obivit,
Mens cuius superæ gaudia lucis habet.
Natorum mens est nuuc & turbata nepotum,
Funere præchari patris aviq; sui
Sanet at inflictum vulnus minuatq; dolorem,
Et solamen iis præstet ab axe Deus!

Condolens f.

HENRICUS AMSELIUS, S. R. C.

Non ego candorem defuncti, gloria cuius
Notior est, dicam, & cum pietate fidem.
Tantum, quæ legi quondam, quæque auribus hausi
De injustâ mortis lege referre lubet.
Siccinè nostrorum mors ultima meta laborum es?
Siccinè cuncta ruis non remorante pede?
Scilicet id verum est verbum, quod pagina sacra
Dicit: mortalem mors sua quemque manet.
Peccatum in causâ est, imis quod in ossibus hæret
Quotquot ab Adami nomine nomen habent.
*Ergo discite mori, cui lethi causa per omnes
Festinat fibras serpere, discite mori.*

Lugens f.

VALENTINUS STEIN, Rostoch.

Heu

Heu nimium fera mors! ulli sic parcere nescis?
Sic sine lege ruens cuncta dolore replet?
Non tibi sat, passim tela inter Martia quod nunc
Tot correpta ferox corpora fundis humi.
Quin etiam nostris fato crudelis ab oris
Auffers canitie, tum pietate gravem.
Heu luctus! dolor ah! fors o fera! flebile fatum!
Hei casus subitos, ancipitesque nimis!
O Cives, Cives! largos hinc spargite fletus
Quod cecidit Patriæ fida columna meæ.
Sed, quamquam cecidit, cecidit tamen haud periturus:
Nam latus cœli gaudia vera capit.

Lugens mœrensque posuit

Felix Fidlerus, Rost. SS. Th. Stud.

EPITAPHIUM

Gravissimo Seni

DN. HENRICO SCHUCKMANNO

exstructum.

Nil tegit hic tumulus, lector, nisi corporis ossa,
Extremo quod erit, ut fuit ante, die.
Scis cujus fuerit? SCHUCKMANNI, nomine clari,
Quique fuit totus candidus atque pius.
Qui dum vivebat doctus, virtutis amator,
Magnus præclaræ fautor & artis erat;
Et jus tractabat, legum Jurisque peritus,
Quo mundus regitur dirigiturque bene;
Justitiæque pio cœlestis amore ferebat
Mille viæ casus, tædia mille senex.
Hic periit. Sed quid? Virtus non passa perire est.
Spectatæ vitæ nam fuit atque piæ.
Si pius, haud periit, summo sed in æthere felix
Vivit, nam requies mors solet esse piis.

Supraque apponebat

Michael Cordes/ Rost. SS. Th. Studiosus.

B

D i h r

D

Ihr Wissen Fremd' ihr Herrscher unser Zeiten
Die Kostoch billig ehre/ ja derer Lob aufbreiten
Freund/Feinde/Wisgantz selbst/ wie lange laßet ihr
Die Thränen/ ohne Zahl/ hinfließen für und für.
Es giebt zwar die Natur/ daß wann die Kinder sehen/
Daß ihre Eltern den Weg alles Fleisches gehen/
Sie herzlich seyn bemüht: doch daß sie halten Ziel/
Und endlich haubten ab des trüben Trawrens Sichel.
Und wann man schon vermöcht durch häufig Angemeßen/
Den Seelig wehren Man ins Leben wieder setzen/
Wolt ihr ihn wiedersehn in diesem Jammer. Thut?
Da nichts daß lauter Angst/ Schmerz/ Leiden/ Todesqual?
Da nur verfälschte Lieb/ da Sünd mit bösen Lüssen/
Da Lügen/ Eiß/ Verrug/ da Laster die uns Christen
Nicht eins zu nennen stehn. Ach seelig ist der Mann
Der diese Sünden. Welt nicht mehr darff schawen an.
Drüm gönnet ihm die Freud/ die er jetzt kan genießen/
Die Welt mit ihrer Eiß/ liegt nun zu seinen Füßen/
Er darff nicht sorgen mehr/ er darff nicht erkränken sich/
Wie er vor diesem thut/ offi seuffzend inniglich/
Vor grosser Herrens Angst/ daß ihn Göt möcht aufnehmen/
In seinen Himmels Saal. Drüm stellet ein das grämen/
Weil er nun hat erlängt/ was er von Göt begehre.
Die Freud/ die ewig ist/ die wird ihm jetzt aemehre.
Und ob er schon von uns nunmehr ist weggenommen/
So werden alle wir doch balde zu ihm kommen/
Dich ist des Lebens Zweck/ das uns gesetzte Ziel/
Daß man erreichen muß/ wie wo/ und wann Göt wil.

JOACHIMUS STEINIUS,

S. S. Th. St.

Q

Vantis Criminibus, Supreme Jova
Nosmet polluimus? Subire tantas
Qvod poenas miseros vicissim oportet,
Et tantam iliadem patimalorum;

Qvod

Qvod nostros madidos adhuc penates
Tanti discruciant subinde luctus,
Effluxit spatium modò dierum,
Qvinorumdecies, Avus quo amandus
Maternus placidam necem oppetebat,
Hinc adhuc nimio dolore corda
Tument, & lachrymis madent ocelli.
Et statim sequitur Paternus illum,
Amplectendus Avus, novosq; luctus
In nostris animis, ciet moverq;
O Sortem miseram! tenaxq; Fatum!
Sis nobis facilis, Deus benigne.,
Tollens grande nefas & omne crimen,
Poenas & meritas minas repellas.
Sat nostris Patribus Severus urnas
Discussit Rhadamanthus, atqve tristis
Trita arena satis. Deus Parentes
Totam & Progeniem diu reserves.

Henricus Schuckman/
Nepos.

COrda cur tundis, Genitrix Paterq;
Cur domum complex miseris qverelis
Flebiles mittens gemitus subinde,
Pectore tristi?
Sed quid? Immitis rapuit Paternum,
Mors Avum nostrum? Perii misellus:
In novos planctus iterum resolvor,
Tristis & adsto.
Subleves curas Deus ô verende, !
Atqve mordentes reprimas dolores
Nostra

Nostra Soleris, recreesq; tandem,

Languida Corda.

Jacobus Schuckman/

Nepos.

Adfitis Fratres chari, simul atqve Sorores
Et nigris vittis redimiti tempora circum,
Vesteq; funereâ, promissæ & Syrmate testî,
Plangite Avos nostros immiti morte preemptos,
Qui Soliti donis inter contendere sese,
Muneribusq; domum nosmet dimittere largis
Impositâq; manu nobis benè fausta precari.
Plangite Avos, Fratres, simul & lugete Sorores,
Et precibus vestris supremum flectite Numen
Ut sit propitium nobis, clademq; restauret.

Johannes Schuckman/

Nepos.

Heu nimum fera mors! ulli sic parcere nescis?
 Sic sine lege ruens cuncta dolore replet
 Non tibi sat, passim tela inter Martia quod nū
 Tot correpta ferox corpora fundis hum
 Qvin etiam nostris fato crudelis ab oris
 Auffers canitie, tum pietate gravem.
 Heu luctus! dolor ah! fors ô fera! flebile fatu
 Hei casus subitos, ancipitesq; nimis!
 O Cives, Cives! largos hinc spargite fletus
 Quod cecidit Patriæ fida columna meæ.
 Sed, quanquam cecidit, cecidit tamen haud pe
 Nam lætus cœli gaudia vera capit.

Lugens mœrens

Felix Fidlerus, Rost. SS

EPITAPHIUM

Gravissimo Seni

DN. HENRICO SCHUCKM

extractum.

Nil tegit hic tumulus, lector, nisi corporis ossa,
 Extremo quod erit, ut fuit ante, die.
 Scis cujus fuerit? SCHUCKMANNI, nomine c
 Quidq; fuit totus candidus atqve pius.
 Qvi dum vivebat doctus, virtutis amator,
 Magnus præclaræ fautor & artis erat;
 Et jus tractabat, legum Jurisq; peritus,
 Quo mundus regitur dirigiturq; bene;
 Justitiæq; pio cœlestis amore ferebat.
 Mille viæ casus, tædia mille senex.
 Hic periit. Sed quid? Virtus non passa perire est.
 Spectatæ vitæ nam fuit atqve piæ.
 Si pius, haud periit, summo sed in æthere felix
 Vivit, nam requies mors solet esse piis.

Supra hunc ap

Michael Cordes/ Rost. SS. Th
 B

